

og den erkendelse, at det europæiske samarbejde giver en række udfordringer?

Men vi deler ikke den præmis, som Dansk Folkeparti stiller op, med at prøve at sætte en mur op for det europæiske samarbejde og sige, at vi skal spole tiden tilbage, til før Danmark var med i det europæiske samarbejde.

Kl. 12:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 12:20

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget, men vi synes, det er godt, at Dansk Folkeparti har fremsat det og taget den her problemstilling op, fordi der faktisk også efter vores mening er nogle problemer med den måde, Domstolen arbejder på.

Så er der nogle ting, som vi er dybt uenige med Dansk Folkeparti om. Det står godt nok ikke direkte i beslutningsforslaget, at Dansk Folkeparti helst var Domstolen foruden, men det er jo sådan set en del af det, der ligger bagved, fordi Dansk Folkeparti ikke bryder sig om EU. Vi har den grundholdning, at da vi er tilhængere af EU, mener vi også, at det er nødvendigt med en domstol, der kan dømme, fordi der naturligvis vil være nogle uoverensstemmelser, ligesom der er det på nationalt plan, som man bliver nødt til at have en domstol til at dømme om.

Jeg synes også, det er forkert at sige, at Domstolen politiserer. Jeg mener, at det er noget andet, der sker. Domstolen er aktivistisk, og det er en meget anderledes retstradition end den, vi kender fra Danmark. Den fortolker traktaterne, og traktaterne er jo ikke enkle, små dokumenter, men store dokumenter. Den fortolker dem, og det er jo også det, der er sket i den seneste dom, Lavaldommen. Den retstradition er, kan man sige, temmelig fremmed for os, og den giver indimellem også nogle domme, som får os til at sige: Det kan ikke være hensigten.

Vi kan f.eks. tage Lavaldommen, hvori Domstolen ikke bare siger, at det er rigtigt, at der er en konfliktret i traktatgrundlaget, men også at der er fri bevægelighed for arbejdskraft, og at de to ting må vejes op imod hinanden. Her er vores klare standpunkt: Nej, der er en konfliktret, som skal respekteres. Det har været meget grundlæggende og er meget grundlæggende for os og for Sverige – altså, med os mener jeg Danmark, men

selvfølgelig også os i SF – at den konfliktret respekteres, og at den ikke pakkes ind i noget andet.

Når jeg så synes, at forslaget ikke er rigtig godt, er det, fordi det faktisk ikke har en klar strategi for, hvordan man både fastholder en domstol – og dermed domstolsafgørelser, som nogle gange falder ud til vores glæde og nogle gange ikke falder ud til vores glæde – og siger: Hvordan kan man på en eller anden måde hegne det her ind, så det ikke får nogen u hensigtsmæssige konsekvenser?

Jeg indrømmer, at det bare er rigtig hammersvært at finde en strategi, og jeg sidder ikke med løsningen, men jeg mener i hvert fald, at der er to ting, som man kan pege på som elementer i en strategi.

Den ene ting har været nævnt heroppe flere gange. Det er det at få en klar lovgivning. Det kan nogle gange være ret svært i EU, fordi det jo handler om kompromisernes kunst. Men det er klart, at klar lovgivning er bedre end uklar lovgivning, det siger vel næsten sig selv. Det er det ene.

Det andet er, at man måske kunne arbejde lidt videre med, at Det Europæiske Råd havde en initiativret over for Kommissionen på det her område – en form for nødbremse i sager, som man kan sige er helt vitale for det pågældende land; og man må sige, at konfliktretten er meget vital for os – og sige, at man kunne bringe sagen op i Det Europæiske Råd og få den diskuteret der, og at det så skulle have nogle konsekvenser.

Det her er ikke systematisk gennearbejdet fra min eller fra vores side, men jeg lægger det frem som et element, som jeg synes man kan arbejde videre med, og jeg synes, at vi skal bruge det her beslutningsforslag til at arbejde med, hvordan man kan lave nogle afgrænsninger på Domstolens aktivisme.

Vi har arbejdet en del med Domstolen i Europaudvalget gennem det seneste år, og det synes jeg har været rigtig godt. Det har været berigende, men mange gange må man sige, at det også rejser nogle problemer for os, som vi ikke rigtig kan finde en vej ud af. Jeg tror, at det her er noget, der tager lang tid, men det er jo klart, at det ikke bare er en løsning i sig selv at sige, at nu skal det lige stå i traktatens artikel sådan og sådan, at Domstolen ikke må politisere, for det er faktisk et mere grundlæggende kompleks, vi har med at gøre, nemlig det, at vi har med en aktivistisk domstol at gøre.